

Mgr. Ferdinand Foltýnek - držiteľ ocenenia CENA OBCE SOLOŠNICA za celoživotnú prácu a udržiavanie historického dedičstva obce

Cena mu bola udelená v roku 2017 pri príležitosti 650. výročia od prvej písomnej zmienky o obci.

Pán Foltýnek sa narodil 30.07.1939 v obci Kopčany, okres Skalica, Slovenská republika

vzdelanie: Ľudová škola Kopčany

Pedagogická škola v Skalici 1954-1958 (stredná)

Pedagogická fakulta Trnavskej Univerzity - Trnava 1962-1965
s aprobáciou slov. jazyk a hudobná výchova

... životná cesta

Po absolvovaní pedagogickej školy v Skalici nastúpil v roku 1958 ako učiteľ na ZDŠ do Borského Mikuláša, kde pôsobil do roku 1962. V roku 1962 sa oženil s Kvetoslavou Boríkovou z vedľajšieho mesta Holíč a z tohto dôvodu prestúpil na ZŠ Kopčany, kde pôsobil ako učiteľ. V roku 1967 sa s manželkou a prvorodenou dcérou Katarínou presťahoval do Sološnice.

Tu teda v roku 1967 nastúpil na ZDŠ Sološnica ako zástupca riaditeľa školy a to na obdobie štyroch rokov do roku 1971, odkedy začal pôsobiť ako riaditeľ Základnej školy v Sološnici. Funkciu riaditeľa vykonával 20 rokov až do roku 1991. Jednalo sa o „najplodnejšie“ obdobie jeho učiteľského a profesného života. Za tejto éry ZŠ v Sološnici, ktorú mimochodom t.č. navštevovalo v priemere 600 žiakov, sa škola umiestňovala v hodnotení výsledkov žiakov na popredných miestach medzi 35 plnoorganizovanými školami v okrese Senica. Škola dosahovala taktiež vynikajúce športové výsledky, organizovali sa športové hry a súťaže. V hádzanej žien v tom období Sološnica konkurovala takým súperom akým boli Inter, Prešov a Nová Dubnica či Nesvady. Škola mala naviazané družobné styky so školou v NDR, kam žiaci chodili na výmenné pobyty a taktiež mala družbu so školou na Morave v Blatnici. Nakoľko sa v tých rokoch učilo na štyroch miestach a v dvojsmennom režime, pričom bolo potrebné denne organizovať množstvo žiakov, sa od začiatku snažil o výstavbu novej školy. Tento zámer sa mu po rokoch snahy nakoniec podarilo zrealizovať a stavba novej časti školy a jedálne sa začala v roku 1988 a trvala štyri roky. V roku 1981 mu bol udelený titul „Vzorný učiteľ“. Okrem dcéry Kataríny (1962) sa mu neskôr narodil syn Ferdinand (1967) a druhý syn Martin (1979). Ako učiteľ hudobnej výchovy je doteraz vynikajúci spevák, čo neraz dokazuje na rodinných či spoločenských akciách, kde veľmi rád hrával „záhorácke pjesničky“ na husle, klavír či harmoniku. Po skončení funkcie riaditeľa v roku 1992 pôsobil naďalej na Základnej škole v Sološnici ako učiteľ slovenského jazyka a hudobnej výchovy a to až do dôchodkového veku. V tomto období viedol krúžok flautistov, venoval sa doučovaniu detí a ich príprave na stredné školy. Ako učiteľ na dôchodku prestúpil v roku 2005 zo Základnej školy do susedného reedukačného ústavu, kde v pôsobil ako učiteľ a vychovávateľ ešte dva roky. V tejto fáze života sa začal naplno venovať vydávaniu knižných publikácií a brožúr o obci Sološnica, ktorá mu spolu s okolitou prírodou a ľuďmi tak prirástla k srdcu.

Tvorba :

1997 - publikácia „ 630 rokov Sološnica“

2003 - s ochotníkmi - speváckym zborom „Sološnická svadba“

2006 - výstava „Sološničania si pripomínajú búrlivé udalosti 2. sv. vojny“
2007 - knižná publikácia k 640. výročie obce „Z DEJÍN OBCE SOLOŠNICA“
2016 - výstava a publikácia „K 25. výročiu otvorenia KULTÚRNEHO DOMU“
2017 - výstava dokumentov z archívov a historických fotografií z obce k jej
650. Výročiu a publikácia Kapitoly k dejinám obce Sološnica 1367-2017